

GYMNASIE- SKOLEN

Artikler

Anmeldelser

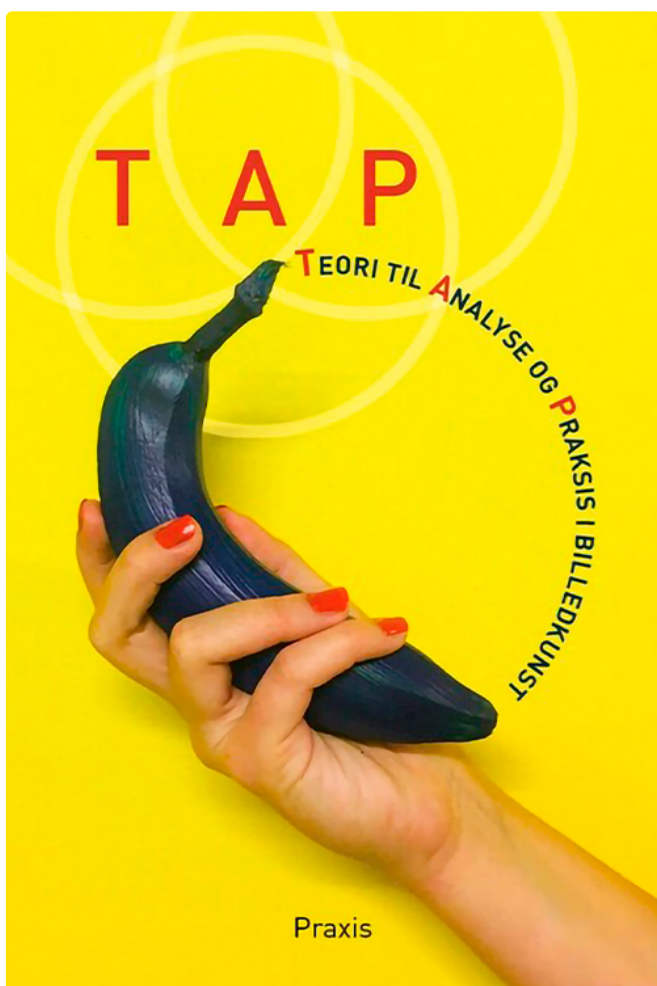
Meninger

Skriv et
debatindlæg

Alle Arbejdsmiljø OK 21 Undervisning **Mere** ▾

← Tilbage

Anmeldelse

TAP – Teori til analyse og praksis i billedkunst

Anmeldt af_
Gymnasieskolen
Redaktion

Forlag	Fag	Bogens forfatter(e)
Praxis	Billedkunst	Bonnie Bay Andersen og Line Højgaard Porse

Antal sider	Pris
272	360 kr.,-

Helstøbt lærebog

I bogen TAP slås der et kraftigt slag for, at billedkunstundervisningen i gymnasiet tilrettelægges som en vekselvirkning mellem teori, analyse og praksis, sådan at de tre niveauer i kunstforståelsen gennemlyser og smitter af på hinanden. Ikke nødvendigvis i nævnte rækkefølge og gerne med afsæt i en nysgerrig undersøgelse: Hvordan placerer mit eget landskabsmaleri sig i forhold til klassiske teorier om skønhed? Og hvilke virkemidler bevirker, at mit maleri udfordrer de klassiske skønhedsidealiser? Sådan taler den reflekterede elev, men det kunne lige så godt være bogens forfattere, for TAP er skrevet direkte til billedkunsteleven i et ligefremt og pædagogisk sprog, der forklarer og inspirerer i en og samme bevægelse.

Også bogens indhold byder på rigelige mængder inspiration for både elev og lærer. Efter en indledende introduktion til bogens tankegang – eller metode om man vil, følger 27 kapitler omhandlende diverse kunstteoretiske emner inklusive en bred vifte af forslag til både analyse- og praksisarbejde i forlængelse heraf.

Man er uvægerlig lidt skeptisk, når man som læser bevæger sig ind i bogens teoretiske minefelt, men selv de mest komplicerede teorier formidles med et overskud og en klarhed, der ansporer til både kreativitet og refleksion. Flere af kapitlerne kan sågar læses sammen. Der er således tekster om emner som postkolonialisme og etnoæstetik, om feminisme, kønnede blikke og queerteori og om klassisk æstetik versus das Unheimliche, grotesk æstetik, camp og affekt. Og netop som man tror, at man skal til at læse bogens

kedeligste kapitel om haptisk versus optisk perception, får man skærpet blikket for de materielle og udtryksmæssige muligheder, en sådan modstilling åbner op for i det praktiske arbejde.

Bogens svageste kapitler er kapitlerne om henholdsvis mad og vanitas, da disse ikke rigtig indeholder en egentlig teori, men blot præsenterer temaerne som, ja, temaer eller motiver, der har undergået en historisk udvikling. Den lidt skematiske oversigt over, hvordan maden og måltidet først er blevet tematiseret symbolsk, dernæst formelt og endelig gradvist mere materielt, jo tættere vi kommer på samtiden, er heller ikke helt heldig eller fyldestgørende, al den stund at mad i dag, som identitets- og livsstilsmarkør, ofte er lige så stærk en bærer af symbolske og semiotiske betydningslag eller formelle iscenesættelser, som den var i renæssancen eller barokken.

Nuvel, den slags udfald er småting i en ret så helstøbt lærebog, der søger at gentænke og ligestille fagets erkendelsesniveauer og vise vejen til, hvordan de kan bringes i spil i forhold til hinanden. Når bogen vælger at lægge hovedvægten på de forskellige kunstteorier, er der selvfølgelig en fare for, at fagets analysedel bliver klemt eller glemt en smule, hvilket blot bør tjene som en påmindelse til underviseren om at sikre den rette balance i den omtalte vekselvirkning og stadig holde fast i kunstens formelle og analytiske aspekter som et centralt omdrejningspunkt i faget.

Som det fremgår af ovenstående, er bemeldte anmelder rimelig begejstret for TAP-udgivelsen og er samtidig nysgerrig efter at få uddybet og diskuteret dele af bogens didaktiske principper, altså hvordan de konkret skal varetages i den daglige undervisning, og hvad de måtte betyde for den faglige udvikling generelt. Derfor skal der herfra lyde en stor opfordring til at udbyde og afholde et fagligt kursus med afsæt i bogens metodiske idéer. Det plejer forfatterne at være gode til. Også det.

